

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 3

- 1 Daarna opende Job zijn mond en vervloekte zijn geboortedag.
- 2 En Job hief aan en zeide:
- 3 De dag verga, waarop ik geboren werd; de nacht, die zeide: Een jongske is ontvangen.
- 4 Die dag zij duisternis, God in den hoge vrage niet naar hem, geen lichtglans bestrale hem.
- 5 Mogen donkerheid en diepe duisternis beslag op hem leggen, moge wolkgevaarte zich over hem legeren, zonsverduistering hem verschrikken.
- 6 Die nacht; duisternis neme hem weg, hij verheuge zich niet onder de dagen van het jaar, hij kome niet in de reeks der maanden.
- 7 Zie, die nacht zij onvruchtbaar; geen gejubel weerklinke daarin.
- 8 Dat de dagvervloekers hem verwensen, zij, die de kunst verstaan de leviatan op te hitsen.
- 9 Dat de sterren zijner morgenschemering verduisterd worden; hij wachte op licht, maar het kome niet, hij aanschouwe niet de wimpers van de dageraad,
- 10 Omdat hij de deuren van de schoot zijner moeder niet toesloot en voor mijn ogen de moeite niet verborgen hield.
- 11 Waarom ben ik niet bij de geboorte gestorven, heb ik niet de geest gegeven toen ik uit de moederschoot kwam?
- 12 Waarom hebben knieën mij opgewacht, waarom borsten, zodat ik kon zuigen?
- 13 Dan zou ik nu nederliggen en stille zijn, ik zou slapen; dan zou ik rust hebben
- 14 Bij koningen en raadsheren des lands, die, wat in puin lag, voor zich herbouwden,
- 15 Of bij vorsten, rijk aan goud, die hun huizen met zilver vulden.
- 16 Of waarom was ik niet als een misgeboorte, die weggestopt wordt, als kinderkens, die het licht niet aanschouwden?
- 17 Daar houden de goddelozen op met woelen, daar rusten zij wier kracht is uitgeput.
- 18 Gevangenen zijn daar altgeder gerust, de stem des drijvers horen zij niet.
- 19 Klein en groot is daar gelijk, en de slaaf is vrij van zijn heer.
- 20 Waarom geeft Hij rampspoedigen het licht, het leven aan hen die bitter bedroefd zijn?
- 21 Zij wachten op de dood, en hij komt niet, zij graven ernaar, meer dan naar verborgen schatten;
- 22 Zij zouden zich verheugen tot jubelens toe, blijde zijn, wanneer zij het graf gevonden hadden.
- 23 [Waarom] [geeft] [Hij] [het] [licht] aan een man, wiens weg verborgen is, aan wie God elke uitweg heeft afgesneden?
- 24 Want in plaats van mijn brood komt mijn zuchten, mijn klachten storten zich als water uit.
- 25 Want waarvoor ik vrees, dat overvalt mij, en wat ik ducht, dat treft mij.
- 26 Ik heb geen vrede, geen stilte, ook heb ik geen rust, maar de onrust verheft zich.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job3>Last update: **2022/05/06 21:59**